

digvis kastet sig over en anden Anvendelse. Se Dem om, mine Herrer her i København! De ligge i Granitfacader og lignende. Om det egentlig er en hensigtsmæssig Anvendelse, set fra et nationaløkonomisk Synspunkt, af Kreditforeningsobligationer, vil jeg alligevel sætte et Spørgsmaalstegn ved. Det kan være ganske rart at have mange pæne Bygninger og ganske rart for de paagældende Grundejere at faa deres Grund drevet op til en Pris af 1000 Kr. eller mere pr. Kvadratalen. Men for Nationen som Helhed er det maaske ikke saa stor en Lykke. Hvis vi for 20 Aar siden havde kunnet stoppe den Trafik ved at lægge Indkomstkildeskat paa Kapitalen, tror jeg det havde været en større Velsignelse. Jeg tror nok, at vi vilde være komne igennem uden at ty til Udlandet, naar vi bare vilde økonomisere fornuftigt med den Kapital Landet ejede. Nu lader dette sig ikke ændre, men jeg skulde ikke betragte det som nogen Nationalulykke, om de fremmede Børser i Anledning af, at vi lagde Indkomstkildeskat ogsaa paa Kreditforeningsobligationernes Rente, sendte de 60 Mill. Kr. her ind i Landet, som er i Udlandet. De kunne tvinge os til at købe dem, naar de ville sælge dem tilstrækkeligt billigt, og det var slet ingen Ulykke, hvis de sagde: Vi ville ikke have dem mere, nu ville vi sælge dem for en hvilken som helst Pris. For denne Side af Sagen tror jeg ikke man skal være ængstelig, og det er den eneste, jeg kan se har nogen Betydning. I alle andre Henseender er Indkomstkildebeskatningen uendelig langt at foretrække for det Monstrum, som vi har behandlet tidligere, og som vi vel desværre blive lykksaliggjorte med.

Endnu har jeg et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds. Det ærede Medlem var nemlig meget forbavset over, at man havde kunnet tale om noget saa uefterretteligt som at nævne Ordet Omsvøb i Forbindelse med Kommissionens Skattelovforslag. Det fandt det ærede Medlem dog højst besynderligt, og det ærede Medlem mente, at der ikke var Spor af Omsvøb deri, men det var saa ligefrem, saa ethvert Menneske kunde forstaa det. Det er ganske mærkværdigt, at jeg ikke uden for denne Sal har været saa lykkelig at træffe et eneste Menneske, der har kunnet forstaa Kommissionens Forslag. Det er jo muligt, at det er, fordi det er saa kunstfærdigt, at de paagældendes Evner ikke have slaaet til for at studere sig igennem det, og det er ogsaa muligt, at det er, fordi de paagældende, som jeg har

været saa heldig at træffe paa, ere af den Slags, som ikke have lagt tilstrækkelig Flid ind paa at studere dette Værk. Men sikkert er det, at det ikke er noget saa ganske selvfølgeligt at forstaa det ved blot at kaste Øjet paa det. Saa vil jeg mene, at det, der her foreligger, er lidt lettere at gennemskue, i alt Fald i Hovedtrækene. Men jeg skal gennem denne korte Udtalelse for øvrigt sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds, at naar han ankede over Omsvøb ogsaa i det Forslag, der nu foreligger til Behandling, kan jeg paa enkelte Punkter godt give det ærede Medlem Ret. Der er forskellige Punkter, hvor jeg gerne vilde samarbejde med det ærede Medlem for at komme bort fra nogle Omsvøb. Jeg tænker der nærmest paa Bestemmelserne i Loven om Formue- og Indkomstskatten § 4 c., §§ 12 og 31, d. v. s. de Paragraffer, som omhandle Indeholdelse og Tilbagebetaling af en urettelig erlagt Skat efter Formue, altsaa de 0,8 p. m., der falde paa Ejerne af de smaa Ejendomme. — Det ærede Medlem er vistnok klar over, hvad jeg tænker paa, thi det ærede Medlem talte om det samme i Gaar — og ligeledes Undtagelserne fra Beskatning med Hensyn til de meget smaa Sparekassekonti. Deri er jeg for øvrigt uenig med den højtærede Finansminister. Jeg kan ikke se, at man lægger nogen nævneværdig Byrde paa Sparekasserne ved at forlange af dem, at de skulle trække de Par Styvere fra, selv om disse Konti ere smaa. Det lod ogsaa til, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds, der vistnok forstaaar sig en hel Del paa Sparekassens virksomhed, var meget misfornøjet over den Undtagelse, der var bleven gjort. Han talte nemlig ret udførligt og ret skarpt i Gaar mod, at han først skulde til at pille alle de Konti ud, som ikke skulde beskattes, eller omvendt, pille dem ud, der skulde beskattes, og saa udregne Skattebeløbet for hver enkelt, der skulde beskattes, idet de, der ikke fik godskrevet mindst 5 Kr. halvaarligt, ingen Skat skulde yde. Jeg synes, at det var meget simplere at være helt fri for hele denne Forskel og tage Skat af dem allesammen. Dette forekommer mig naturligt, og jeg ser ingen rimelig Grund til at holde saa doktrinært fast paa det Princip, at man vil tilbagebetale et Beløb af 2 Kr. til Skatteydere, der mulig have betalt 2 Kr. for meget, naar man dog ikke helt og holdent kan frigøre den paagældende for overhovedet at betale Skat. Jeg synes, at man ganske rolig kunde blive